

Hoe vertel ik 't mijn kinderen?

Het is niet gemakkelijk om alert te blijven voor de gevoelens en ervaringen van je kinderen als je zelf kanker hebt. De auteur van dit boek is behalve arts en moeder ook kankerpatiënte. En vanuit die drie opties schreef zij haar boek. Het boek wekt vertrouwen. De arts wist wat haar te wachten stond toen haar eigen dokter kwam vertellen dat zij kanker aan de lymfeklieren had. De eerste gedachte van de moeder was: "O nee, mijn kinderen, mijn kinderen." En de kankerpatiënte vertelt op een bijna zakelijke manier en redelijk in het algemeen over wat kanker doet met de patiënt. De auteur dringt aan op een open contact met de kinderen over dit beladen onderwerp: "Het lucht op de angsten onder ogen te zien." Alhoewel zij niet overdreven veel haar eigen pijnen en angsten noemt, geeft ze wel sprekende voorbeelden over de reacties van haar eigen kinderen op het ziekzijn van hun moeder.